

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 224/2020
24.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца „UniCredit bank Srbija“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Небојша Радовић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради дуга, решавајући сукоб месне ненадлежности између Основног суда у Књажевцу и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној дана 24.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овој парници, **МЕСНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Књажевцу.

Образложење

Тужилац је тужбу суду, са предлогом за издавање платног налога, поднео Основном суду у Књажевцу дана 06.11.2014. године, против туженог, а ради дуга.

Решењем Основног суда у Књажевцу Пл 16/18 од 14.11.2018. године, усвојен је предложени платни налог, тако што је туженом наложено да тужиоцу исплати износ од 129.014,57 динара, са законском затезном каматом почев од 17.10.2018. године, па до исплате, као и трошкове платног налога одмерене у износу од 18.380,00 динара.

Тужени је, поднеском од 20.11.2018. године, изјавио приговор против платног налога Основног суда у Књажевцу Пл 16/18 од 14.11.2018. године, којим је оспорио платни налог тужиоца у целости, а није приговорио месној надлежности Основног суда у Књажевцу.

Основни суд у Књажевцу се, решењем П 964/18 од 23.12.2019. године, огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да по правноснажности тог решења, предмет достави Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду. Одлуку је донео, јер је увидом у копију уговора о кредиту за рефинансирање, закљученог између тужиоца и правног претходника туженог дана 17.06.2011. године, утврдио да је уговорена надлежност Основног суда према регистрованом седишту филијале банке, које је у Београду, сходно одредби члана 65. став 1. Закона о парничном поступку.

Први основни суд у Београду није прихватио месну надлежност па је предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб месне надлежности, на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08... 113/17) и члана 22. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету месно надлежан Основни суд у Књажевцу.

Одредбом члана 19. Закона о парничном поступку прописано је да ће се суд по службеној дужности огласити месно ненадлежним ако постоји искључива месна ненадлежност неког другог суда, најкасније у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу (став 1.); ако се тужба недоставља туженом на одговор суд ће по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема тужбе (став 2.); суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од 8 дана од дана пријема одговора на тужбу (став 3.); ако се тужба недоставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту, односно на првом рочишту за главну расправу ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у расправљање о чему суд мора да одлучи у року од 8 дана о дана изјављивања приговора (став. 4.).

Према одредби члана 462. став 1. Закона о парничном поступку, суд може по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним најкасније до издавања платног налога. У смислу става 2. те одредбе Закона, тужени може да истакне приговор месне ненадлежности само у приговору против платног налога.

У конкретном случају предмет спора је новчано потраживање из уговорног односа тужиоца и правног претходника туженог, што значи да не постоји искључива месна ненадлежност, па Основни суд у Књажевцу није имао могућност да се огласи месно ненадлежним у ситуацији када тужени, у приговору против платног налога није истакао приговор месне ненадлежности, посебно имајући у виду да након издавања платног налога, што је овде случај, суд не може по службеној дужности да се огласи месно ненадлежним. У ситуацији када Законом о парничном поступку није прописана искључива месна надлежност, што је овде случај, а уговорена је месна надлежност неког суда, тужилац врши избор између суда који је месно надлежан према одредбама Закона о парничном поступку и суда чија је надлежност уговорена, подношењем тужбе суду, што је тужилац и учинио тако што је тужбу поднео Основном суду у Књажевцу.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци овог решења донео на основу одредбе члана 22. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**